

християнски свѣтъ е хремавъ: ако плачатъ нѣкои, то е отъ хрема. Азъ бихъ желалъ да ги видя да заплачатъ, но тъй, както Христосъ е плакалъ. И азъ бихъ се радвалъ и бихъ изпѣлъ една отъ най-хубавитѣ пѣсни, и бихъ казалъ: *Дошло е спасението на свѣта*. И искамъ и вие сега да заплачете.

Второто нѣщо, слѣдователно, *за единъ ученикъ, като влѣзе въ училището, е да заплаче*. Не заплаче ли, учителътъ нѣма да му прѣдаде нищо. Може да го приематъ, но, като влѣзе въ училището, той трѣбва да заплаче. Това е символъ. Ще го прѣведа. Тогава Великиятъ Учителъ на това Божествено училище ще му прѣдаде първия урокъ. Той е урокътъ на Любовта. Когато малкото дѣтенце излѣзе изъ утробата на майката и заплаче, то казва: „Мамо, безъ тебе азъ погинвамъ“. А майката го вземе на рѣцѣтъ си и казва: „Не бой се, ти си въ моята рѣжа на любовта, азъ ще положа всичкитѣ грижи за тебе“. То е пакъ символъ. Азъ вземамъ всички примѣри отъ природата, говоря за възрастни, а не за дѣца. Това, което азъ говоря, вие знаете, че е тъй. Дѣтето, което заплаче, започва да живѣе. Слѣдователно, и ние като заплачемъ, въ насъ се ражда съзнателниятъ животъ, ние ще бждемъ благородни, и никой нѣма да може да ни подкупи. Веднѣжъ говорихъ съ единъ интеллигентенъ човѣкъ — единъ бѣлгарски инженеръ, разговаряхме се съ него въ една книжарница, и той ми казва: „Хората не могатъ да ме подкупатъ, за 10,000 лв. не се подкупвамъ“. Но се спира: „Ако ми дадатъ 100,000; 200,000 лв., бихъ се рѣшилъ да напусна Бѣлгария“. Значи, за 200,000 лв. е готовъ да напусне Бѣлгария. И тогава азъ казвамъ на туй отгорѣ: ако направя единъ барометъръ за честността на хората — има хора честни при 100 лв., други при 1,000, 10,000, 100,000, при 1,000,000; но отъ 1,000,000 на горѣ топлината става толкова голѣма, че, като дойде милионътъ, незная дали ще намѣря честни хора въ този свѣтъ. Такъвъ единъ честенъ човѣкъ бѣше този англичанинъ, който се удави въ Атлантическия